

Радомир Уљаревић

ДОЛАЗИМ СА ОНЕ СТРАНЕ

долазим из оног дијела свијета
гдје су границе помјерене
без поријекла
без будућности
без наде ужасно сам
долазим са оне стране
одлазим на ону страну
и нико ме никада
није упознао
нико ме видио није

доносим ужасе у срцу
у души носим чисту смрт
и све што одсањам
једном ће да проговори
а све што кажем
најмање ја кажем
јер све то чека
да се вријеме помјери
и сједини
са мојим говором

нигдје ме нема
ничему не служим
све служи мени
све у мени има своје слуге
међу птицама које ми пјевају
међу ријекама које ми теку
међу боговима који су ми богови

ја сам мимо свијета
дошао сам на овај свијет
зато нијесам никада био на њему
и нећу никада бити
и зато у овом свијету
нема никога

корачам као смрт
и остављам сјеме
полудивље
а полуљудско
као снажна утвара
стојим у општем ужасу
без смисла
а дао сам смисао
свему чега има
и свему чега нема
и то је једини разлог
што још дишем

ДОБРО ВЕЧЕ

добро вече добра надо добро вече
црна петљавино измишљотино
неистинита причо о најмрачнијем
мравињаку

у коме влада савршенство
добро вече задња странпутицо
крокодил у свемиру зијева и циља
својим трозупцем у твоје срце

на задњем прагу историје
стонога носи заставу
у будућност улазимо као у ништа
сјеме које не ниче пада
у бразде сунца у црне бразде
бичји рогови окренути наопако
траже на видјело тишину будућности
велики мрак долази
из наше наде
из наше задње моћи
ниче кристални споменик злу